

პროსოპოგრაფია და გვიანი შუა საუკუნეების საქართველოს სოციალური ისტორია

არჩილ თაბუკაშვილი

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე შუა საუკუნეების კვლევების მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

შუა საუკუნეების კვლევები (ენა, ლიტერატურა, ისტორია, ფილოსოფია, ხელოვნების ისტორია, რელიგია)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ნინო დობორჯგინიძე, სრული პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2017

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერებისა და ხელოვნების ფაკულტეტის დეკანს
ბატონ გიორგი გვალას
ამავე ფაკულტეტის შუა საუკუნეების კვლევების
მაგისტრანტის არჩილ თაბუკაშვილის

განაცხადი

როგორც წარდგენილი სადისერტაციო ნაშრომის ავტორი ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

არჩილ თაბუკაშვილი

2017

აბსტრაქტი

ნაშრომის მიზანია, კვლევითი პროექტის “1574 წლის გურჯისტანის ვილაიეთის დიდი დავთრის პროსოპოგრაფია” მაგალითზე წარმოაჩინოს ციფრული ჰუმანიტარიის როლი და მნიშვნელობა თანამედროვე ჰუმანიტარული მეცნიერებების სხვადასხვა დარგებისთვის, უფრო კონკრეტულად კი ისტორიის მეცნიერებისთვის. გაანალიზოს პროსოპოგრაფიის, როგორც კვლევის ახალი ინსტრუმენტის მნიშვნელობა და ფუნქცია. ასევე, განსაზღვროს დავთრის სპეციფიკა და მისი მიმართება პროსოპოგრაფიული ბაზის სტრუქტურასთან. წარმოდგენა შეუქმნას მკითხველს პროსოპოგრაფიული ბაზის სტრუქტურის შესახებ.

1574 წლის გურჯისტანის ვილაიეთის დიდი დავთარი წარმოადგენს ოსმალთა დამპყრობლების მიერ ფისკალური მიზნით შედგენილ დოკუმენტს. მასში აღწერილია XVI საუკუნის მეორე ნახევრის სამცხე-საათაბაგოში (გურჯისტანის ვილაიეთში) არსებული დასახლებული პუნქტები, მათში მცხოვრები ადამიანები და გადასახადები, რომლებსაც ესა თუ ის დასახლებული პუნქტი (სოფელი) იხდის ოსმალეთის სულთნის ხაზინის სასარგებლოდ.

საკვანძო სიტყვები: სოციალური ისტორია, ციფრული ჰუმანიტარია, პროსოპოგრაფია, გურჯისტანის ვილაიეთი, დავთარი,

The main aim of this work is to analyze the role and importance of the digital humanitarism for the various fields of modern humanitarian sciences on the example of the research project “Prosopography of the great list (journal) of „Gurdjistan Vilaeti“ of 1475” and specifically for the historical science, to analyze the importance and function of prosopography as a new instrument of research. Moreover, to specify the value of the journal and its connection with the structural base of prosopography, to give the reader a better understanding of the structural base of prosopography.

The great list (journal) of Gurdjistan Vilaeti of 1574 is a document created by the Ottoman conquerors for fiscal needs. The Human Settlements of Gurdjistan Vilaeti (Samtskhe-Saatabago) of the XVI century, people lived there and taxes which were paid to the Ottoman Sultan Treasury by the Human Settlements (villages) mentioned above are described in it.

Key Words: Social history, Digital humanities, Prosopography, „Gurdjistan Vilaeti“, Defter.